

Stavanger Aftenblad 17.1.94
Fargesterkt flatemaleri

Galleri Gann:
Natasja Askelund
Maleri. T.o.m. 6. Feb.

UTSTILLING
TROND BORGEN

Da Natasja Askelund debuterte på Hå gamle prestegard for to år siden, ble det med ett klart at vi her sto overfor et helt spesielt og særegent talent. Hennes fortrolighet med virkemidlene og den dristige, men intelligente bruken av en modernistisk tradisjon skapte forventninger man sjelden opplever når det gjelder så unge kunstnere.

Forventningene innfrir Askelund til fulle i sin nye utstilling i Galleri Gann. Her har hun skapt en dempet rytme og en ytterst balansert helhet av en utstilling ved å la hvert av de store maleriene få sin etterklang i små bilder som gjentar en figurdetalj fra de store. I forhold til de arbeidene hun viste på Hå er det ekspressive preget nå dempet til fordel for en konsentrasjon om større fargeflater.

Igjen ser vi hvor dristig Askelund satser: Konsekvent skaper hun nå flatemalerier med barnefigurer som i seg selv er temmelig enkle og banale. Det skal ikke mye til før et slikt prosjekt tipper over i det rent dekorative design og de uforpliktende klisjeer. Når Askelund helt unngår denne fellen, skyldes det både den sammenheng hun makter å sette figurene inn i og hennes usedvanlig dyktige bruk av fargen, hvor intuisjon og analyse smelter sammen.

Egentlig kan alt dette oppsummeres i ordet frihet. Jeg finner hos Natasja Askelund en naturlig frihet overfor komposisjon, fargebruk og innhold som er mer kontinental enn norsk. Det er en frihet til å male hva man vil, uten for stor ærbødighet overfor en malerisk tradisjon som ellers lett kunne ha virket tyngende, og uten noen sjenerende respekt for akademiske komposisjonsprinsipper. Bare med en slik holdning kan man skape sitt eget innen et maleri mange hevder er dødt eller døende.

Utstillingen er viet barnets verden. Ikke som en sentimental, tilbakeskuende egotripp, men som en overbevisende formidling av allmennmenneskelige følelser og opplevelser. Leken, smaken av nye og fremmedartede ord - barnets totale oppsluking i egen aktivitet. Likevel er her elementer i komposisjon og innhold som antyder at der finnes en verden større enn barnets, og at uskyldens nådegave er tidsbegrenset. Så handler det om tid - om den tiden som er barnets egen, og om tiden som langsomt renner ut og som skaper en bevissthet vi bare kan fatte i ettertid.